

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำระลึกถึงพ่อตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ในช่วงชีวิตของลูกจะเพิ่มขึ้น สาระของการศึกษานี้คือการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** เหตุใดความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูกๆ จึงเป็นที่จดจำ?
- คำตอบ:** เพราะลูกเฉลิมฉลองการจดจำระลึกถึงบาบาในความสุขอย่างสม่ำเสมอ เวลานี้คือคริสต์มาสสำหรับลูก ตลอดเวลา พระเจ้ากำลังสอนลูก ความสุขใดจะยิ่งใหญ่ไปกว่านี้? นี่คือความสุขสำหรับทุกวัน และด้วยเหตุนี้เองจึงมีค่ายิ่งกว่าความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูก
- เพลง:** แสดงหนทางให้กับคนตามอดเกิด พระเจ้าที่รัก!

โอม ชานติ พ่อทางจิตผู้ประทานตาที่สามแห่งความรู้กำลังอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้นี้ได้ เวลานี้ลูกๆ ได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว พ่อได้อธิบายแล้วว่าความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางแห่งความมืด เนื่องจากไม่มีแสงสว่างในเวลากลางคืน ผู้คนจึงล้มลุกคลุกคลานไปทั่วในความมืด มีการร้องเพลงว่า: กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าลูกต้องการให้มีการแสดงหนทาง เพราะเวลานี้ลูกกำลังได้รับการแสดงหนทาง พ่อมาและแสดงหนทางไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้กับลูก เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม เวลานี้ลูกรู้ว่ามีความเหลือเฟือเพียงเล็กน้อย โลกกำลังจะเปลี่ยนแปลง มีการแต่งเพลงเกี่ยวกับโลกจะเปลี่ยนไปอย่างไร อยากรู้ก็ตาม เนื่องจากพวกเขาไม่มีดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่มนุษย์ที่นำเสนอสารก็ไม่ว่าเมื่อใด อยากรู้ หรือใครที่จะเปลี่ยนแปลงโลก เวลานี้ลูกๆ ได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้วซึ่งทำให้ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลก นี่คือน้ำตาลของความรู้ที่ลูกมีอยู่ในสติปัญญาของลูก เช่นที่น้ำตาลเพียงเล็กน้อยก็มีความหวานมาก ในทำนองเดียวกันคำพูดของความรู้ที่ว่า “มานมานะบาฟ” ก็หวานขึ้นที่สุด เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อ พ่อมาและชี้หนทางแก่ลูก ท่านชี้หนทางแก่ลูกไปสู่ที่ไหน? สูดินแดนแห่งความสงบและความสุข ดังนั้นลูกๆ มีความสุขมาก โลกไม่รู้ว่ามีการเฉลิมฉลองความสุขเมื่อใด ความสุขจะมีการเฉลิมฉลองในโลกใหม่ นี่คือข้อเท็จจริงทั่วไป: จะสามารถมีความสุขในโลกเก่าได้อย่างไร? ผู้คนในโลกเก่ากำลังร้องไห้ในความทุกข์ระทม เพราะพวกเขาตาโม่ประดาน จะสามารถมีความสุขในโลกที่ตาโม่ประดานได้อย่างไร? ไม่มีใครมีความรู้ใดๆ ของยุคทองและเหตุนี้เองผู้คนที่นำเสนอสารที่สิ้นหวังจึงยังคงเฉลิมฉลองที่น้อยอยู่เรื่อยๆ เพียงแค่ดูว่าพวกเขาฉลองคริสต์มาสอย่างมีความสุขมากเพียงใด บาบาวุฒา: หากลูกต้องการจะถามอะไรเกี่ยวกับความสุข ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปีลูกๆ ของพ่อ เพราะพ่อกำลังแสดงหนทางที่ง่ายดายมากให้แก่ลูก ในขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวของลูกและกำลังดำเนินธุรกิจของลูก จงอยู่เหมือนดอกบัวและจดจำพ่อ เช่นเดียวกับคู่รักและผู้เป็นที่รักจดจำกันและกันแม้ในขณะที่กำลังทำงานของพวกเขา พวกเขาได้รับนิมิตด้วยเช่นกัน เช่นที่“โลล่าและมาจัน” และ“เฮีย รานจา” ทำ แต่พวกเขาไม่ได้รับกันเพราะกิเลส ความรักของพวกเขาเป็นที่จดจำ พวกเขาตกหลุมรักกัน อย่างไรก็ตามมันไม่เหมือนกันกับที่นี่ ที่นี้ลูกได้เป็นคู่รักของผู้เป็นที่รักมาหลายต่อหลายชาติเกิด ผู้เป็นที่รักนั้นไม่ได้เป็นคู่รักของลูก ลูกเรียกท่านให้มาที่นี่ด้วยการพูดว่า: โอ้ พระเจ้า ได้โปรดมาและชี้หนทางให้แก่คนตามอด! ลูกเรียกหาท่านเป็นเวลาครึ่งวงจรแล้ว ผู้คนเรียกหาท่านมากยิ่งขึ้นเมื่อความทุกข์ของพวกเขาเพิ่มขึ้น มีผู้ที่จดจำท่านมากขึ้นในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ ดูสิว่าเวลานี้มีผู้คนมากมายที่จดจำท่าน มีการร้องเพลงว่า: ทุกคนจดจำท่านในเวลาของความทุกข์... เมื่อเวลาผ่านไป พวกเขา ก็กลับมาตาโม่ประดานมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นลูกกำลังขึ้นไปในขณะที่พวกเขากำลังลงมากขึ้น เพราะทุกสิ่งจะกลับมาตาโม่ประดานมากขึ้นเรื่อยๆ จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น แต่ละวันมายาก็กลับมาตาโม่ประดานมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน เวลาที่พ่อเป็นผู้ทรงอำนาจ และมายาเองก็เป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน เธอก็มีพลังมากเช่นกัน เวลาที่ลูกๆ คือทายาทที่เกิดจากปากของบราห์มาและเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน วงศ์สกุลของลูกสูงส่งที่สุดและกล่าวกันว่าเป็นสกุลที่สูงส่งเหนือสิ่งใด เวลานี้ชีวิตของลูกมีคุณค่า เหตุนี้เองลูกควรจะดูแลชีวิต(ร่างกาย)นี้ เพราะกิเลสทั้งห้าที่ทำให้อายุขัยของร่างกายของผู้คนลดลงอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน ดังนั้นบาบาจึงพูดว่า: ละทิ้งกิเลสทั้งห้าและอยู่ในโยคะแล้วอายุขัยของลูกจะเพิ่มขึ้น อายุขัยของลูกจะค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และจะยืนยาวถึง 150 ปี ในอนาคต ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ในปัจจุบัน ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า: ดูแลร่างของลูกให้มากๆ มิเช่นนั้นแล้วก็กล่าวได้ว่าร่างกายไม่มีประโยชน์อันใด เป็นเพียงหุ่นกระบอกดินเหนียว เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกต้องจดจำบาบาตราบเท่าที่ลูกมีชีวิตอยู่ ทำไมดวงวิญญาณถึงจดจำบาบา? เพื่อมรดก พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งแล้วลูกจะ

กลายเป็นเช่นนั้น ดังนั้นลูกๆ ควรจะศึกษาการศึกษาเป็นอย่างดี อย่าเกียจคร้านในการศึกษาเล่าเรียนของลูก มิฉะนั้นลูกจะสอบตก ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำมาก สิ่งหลักในการศึกษาคือสาระ นั่นคือ: จดจำพอ เมื่อใดก็ตามที่ผู้คนมาที่นิทรรศการหรือมาที่ศูนย์ของลูก ก่อนอื่นใดอธิบายกับพวกเขาว่าพวกเขาควรจดจำบาบาเพราะท่านคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ควรจะจดจำเพียงผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้น อย่าได้จดจำใครที่ต่ำไปกว่าท่าน ว่ากันว่า: พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด เป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งโลกใหม่ พ่อพูดว่า: ดุสิ พ่อก่อตั้งโลกใหม่ ด้วยเหตุนี้เองหากลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกตัดออกไป จดจำสิ่งนี้ให้ดีเพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: เมื่อลูกเรียกพ่อว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” ลูกก็ตาโมประธานและไม่บริสุทธิ์มาก เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์! พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า: วันเวลาของความทุกข์ของลูกกำลังจะมาถึง วันเวลาของความทุกข์ของลูกเวลานี้ได้มาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหาท่าน: โอ ผู้ขจัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! ลูกรู้ดีว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุขในยุคทอง พ่อบอกลูกๆ: ลูกทั้งหมดควรจะมีแต่จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิยามบรรจบพบกันและคนพวยเรือกำลังพาลูกข้ามฟากไป ไม่มีเรื่องของคนพวยเรือหรือเรือในสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญว่า: พาเรือของฉันข้ามฟากไป! เวลานี้ไม่ใช่แค่เรือของคนเดียวเท่านั้นที่ต้องข้ามฟากไปใช่ไหม? เป็นเรือของคนทั้งโลกที่ต้องพาข้ามไป ทั้งโลกนี้เหมือนกับเรือกลไฟขนาดใหญ่ที่กำลังถูกพาข้ามฟากไป ดังนั้นลูกๆ ควรจะเฉลิมฉลองด้วยความสุขอย่างมาก เพราะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอสำหรับลูก เป็นคริสต์มาสอย่างสม่ำเสมอ ในเมื่อลูกๆ ได้พบกับพ่อแล้ว ก็เป็นคริสต์มาสสำหรับลูกอย่างสม่ำเสมอ เหตุนี้เองความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสของลูกจึงได้รับการจดจำ ดูซิว่าทำไมผู้คนจึงมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ? โอ! เพราะเขาได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว! ผู้เดียวเท่านั้นกำลังสอนเรา ดังนั้นลูกควรจะมีสุขทุกวัน เป็นความมหัศจรรย์ที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก มีลูกคนไหนที่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อนหรือไม่? “พระเจ้าพูด” มีการกล่าวถึงในกิตะว่าท่านสอนราชาโยคะ เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นสอนโยคะเพื่อกลายเป็นนักกฎหมายหรือศัลยแพทย์ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ทางจิต เมื่อลูกมาที่นี่ลูกก็มาเพื่อศึกษาราชโยคะที่แท้จริง ไม่จำเป็นต้องสับสน ดังนั้นศึกษาราชโยคะและจบหลักสูตรนี้ อย่าหนีไปไหน ลูกต้องศึกษาและซึมซับสิ่งนี้เป็นอย่างดีด้วยเช่นกัน ครูสอนลูกเพื่อที่ลูกจะซึมซับได้ สติปัญญาของแต่ละคนอยู่ในระดับที่แตกต่างกัน สำหรับบางคนนั้นสูงที่สุด, สำหรับบางคนอยู่ในระดับปานกลาง และบางคนก็อยู่ในระดับต่ำที่สุด ดังนั้นให้ถามตนเองว่า: ฉันอยู่ในระดับสูงสุด ปานกลาง หรือต่ำสุด? ลูกควรสามารถตระหนักรู้ได้ว่าลูกนั้นมีค่าพอที่จะผ่านการสอบที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงหรือไม่ ฉันกำลังทำงานรับใช้หรือไม่? พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงกลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ทำตามบาบาเพราะว่าพ่อกำลังทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน พ่อได้นำพาหนะนี้มาใช้เพราะพ่อมาเพื่อทำงานรับใช้เช่นกัน ดังนั้นพ่อจึงทำงานรับใช้ทุกวัน พาหนะมีความแข็งแรงและดีมากและเขาได้ทำงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอ บัพดาอาศัยในพาหนะของผู้เฒ่าตลอดเวลา แม้ว่าร่างกายของผู้เฒ่าจะไม่สบาย แต่พ่อก็ยังคงนั่งอยู่ในนั้น ดังนั้นพ่อจึงนั่งในผู้เฒ่าและเขียน ถ้าผู้เฒ่าไม่สามารถพูดอะไรด้วยปาก พ่อก็ยังเขียนได้ มุรลีจะไม่วันขาด ในขณะที่ผู้เฒ่าสามารถนั่งและเขียนได้ พ่อก็สามารถให้มุรลี เขียนมุรลี แล้วก็ส่งไปให้กับลูกๆ ได้ด้วยเช่นกัน เพราะพ่อเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ ดังนั้นพ่อจึงมาและอธิบาย: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและช่องแหวะตนเองในการทำงานรับใช้ นี่เป็นงานรับใช้ของพ่อในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ผู้คนเหล่านั้นเขียนว่า “งานรับใช้ของกษัตริย์” ดังนั้น ลูกจะพูดอย่างไร? งานรับใช้ที่สูงยิ่งกว่าของกษัตริย์นั้น เพราะท่านทำให้ลูกเป็นกษัตริย์ (จักรพรรดิ) ลูกสามารถเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกอย่างแท้จริง ลูกๆ ที่ทำความพยายามอย่างมากลูกเรียกว่ามหาวิระ ดังนั้นลูกต้องตรวจสอบว่าใครเป็นมหาวิระที่ทำตามคำแนะนำของบาบา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ จงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองกันและกันว่าเป็นพี่น้อง พ่อพิจารณาตัวพ่อเองว่าเป็นพ่อของพี่น้องและมองดูพี่น้องเท่านั้น ท่านจะไม่มองดูทุกคน ลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถได้ยินหรือพูดได้หากไม่มีร่างกาย ลูกรู้ว่าพ่อก็เข้ามาในร่างกายเช่นกัน พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้ ทุกคนมีร่างกาย ลูกดวงวิญญาณกำลังศึกษาเล่าเรียนที่ผ่านร่างกายของลูก ดังนั้นเวลานี้ลูกดวงวิญญาณควรเข้าใจว่าบาบา กำลังสอนลูก ที่นั่งของบาบาอยู่ที่ไหน? บนบัลลังก์อมตะ บาบาอธิบายว่าแต่ละดวงวิญญาณเป็นภาพลักษณ์อมตะที่ไม่เคยถูกทำลาย ไม่เคยถูกเผาไหม้, ทำให้จบสิ้นลง หรือจมน้ำ มันไม่สามารถเล็กลงหรือใหญ่กว่าได้ ร่างกายสามารถใหญ่หรือเล็กลงได้ บัลลังก์ของดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหมดในโลกนี้อยู่บนหน้าผาก ร่างกายทั้งหมดนั้นแตกต่างกัน บัลลังก์อมตะของบางคนก็เป็นของผู้ชาย บางคนเป็นของผู้หญิงและบางคนก็เป็นของเด็ก ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่ลูกพูดกับใครจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณกำลังพูดกับพี่น้องของลูก ฉันกำลังให้สาส์นของพ่อ: ให้จดจำชีพบาบาแล้วสนิมบนดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป เมื่อทองมีอัลลอยด์ปะปนอยู่ คุณค่าของทองก็ลดลง และดังนั้นคุณค่าของลูกก็ลดลงไปด้วย เวลานี้ลูกได้กลับมาไร้ค่าโดยสิ้นเชิง สิ่งนี้เป็นรู้กันว่าเป็นการกลับมาล้มละลาย บาร์ตเคยมั่งคั่งอย่างมาก เวลานี้บาร์ตเฝ้าแต่สร้างหนี้สินอยู่เรื่อยๆ เงินทองของคนจะถูกทำลายในการทำลายล้าง ผู้ที่ยืมเงินและผู้ที่ยืมจะถูกทำลาย และมีเพียงผู้ที่ได้รับเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญ

สลายนี้เท่านั้นที่จะมาและประกาศสิทธิในโชคของพวกเขา อัจชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทาจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามพ่อและกลายเป็นผู้ที่สามารถทำงานรับใช้เช่นเดียวกับบาบา ตรวจสอบตนเองเพื่อดูว่าลูกกลับมามีค่าพอที่จะสอบผ่านการสอบที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและประกาศสิทธิในการสถานภาพที่สูงหรือไม่

2. ทำตามคำแนะนำของบาบาและกลายเป็นมหาวิระ เช่นที่บาบามองเห็นและสอนดวงวิญญาณ ในทำนองเดียวกันมองเห็นทุกคนเป็นดวงวิญญาณเหมือนเป็นพี่น้องในขณะที่พูดกับพวกเขา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเป็นนักแสดงพิเศษผู้สร้างรางวัลที่สูงส่งสำหรับทั้งวงจรผ่านความยิ่งใหญ่และความใกล้ชิดกับบัณฑิตา

ในชีวิตของการตายในขณะที่มีชีวิตอยู่นี้ พื้นฐานของความยิ่งใหญ่มีสองสิ่ง: 1) การยกย่องผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ 2) การอยู่อย่างบริสุทธิ์ตั้งแต่เกิด ลูกๆผู้ที่สม่ำเสมอในทั้ง 2 เหล่านี้ตั้งแต่เริ่มต้นและจะถึงสิ้นสุดความบริสุทธิ์ก็ไม่ได้สูญหายไปแต่อย่างใด และผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกและครอบครัวบราห์มินอย่างสม่ำเสมอ: นักแสดงพิเศษเช่นนั้นอยู่อย่างใกล้ชิดกับบัณฑิตาอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นรางวัลที่สูงส่งของพวกเขาจึงถูกสร้างขึ้นตลอดทั้งวงจร

คติพจน์: เมื่อความคิดของลูกไร้ประโยชน์ สมบัติทั้งหมดของลูกก็จะไร้ประโยชน์ด้วยเช่นกัน

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เวลานี้ให้มีความใส่ใจอย่างลึกซึ้งที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมและอยู่เหนือบ่วงกรรม

เพื่อที่จะสัมผัสสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม พร้อมกับการฟังและถ่ายทอดความรู้นี้ เวลานี้จงใส่ใจเป็นพิเศษต่อการกลับมาละวางและปราศจากร่าง เช่นเดียวกับพ่อบราห์มา พ่อบราห์มาได้ให้ประสบการณ์การฝึกฝนอยู่อย่างละวางและมีความรักในชีวิตที่มีตัวตน ก่อนที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ท่านไม่ได้หยุดทำงานรับใช้หรือกระทำการใดๆ เลย แต่กลับมาละวางและจนถึงวันสุดท้าย เฝ้าแต่รับใช้ลูกๆ ต่อไป ทำตามพ่อในวิธีการเดียวกันนี้